

Ročník: 102 | číslo: 19 | 8. května 2022 | Cena: 15 Kč

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Téma:

Mladí v církvi

EDITORIAL

„Je štěstí poznat v mládí předností stáří a stejně štěstí je udržet si ve stáří přednosti mládí.“

Johann Wolfgang von Goethe

„Mládí nezná věku.“

Pablo Picasso

„Mládí by mělo umět klást otázky.“

Helena Haškovcová

Dnešní svět je plný mladých a inspirativních lidí, kteří i při svém nízkém věku vytrvale prosazují to, čemu věří. Bojují za lidská práva, za záchranu naší planety, za spravedlnost i rovné příležitosti...

Krom osobností, které ani není třeba představovat, jako jsou například Malala Yousafzai a Greta Thunberg, zmíním i pár dalších jmen.

Významný počín učinila kupříkladu Američanka Abigail Lupi, která se v pouhých deseti letech rozhodla založit organizaci CareGirlz pracující s osamělými seniory v pečovatelských domovech. Šestnáctiletý vynálezce se zápal pro environmentální témata, Param Jaggi, sestrojil zařízení, které mění emise oxidu uhličitého z dopravních vozidel na kyslík. Sophii Cruz bylo pět let, když předala papeži Františkovi dopis, ve kterém žádala o důstojnost a respekt pro přistěhovalecké rodiny; od té doby i nadále veřejně prosazuje práva imigrantů.

Také v České republice máme spoustu aktivních mladých lidí, měnících svět k lepšímu, ať už z řad studentů, influencerů, sportovců nebo umělců, což dokládá i každoroční předávání cen Gratias Tibi. Jistě se zajímavé osobnosti, projevující svou nesobečností, statečností a nadšením pro věc, najdou i mezi mládeží z řad církve, kterým toto magazínové číslo věnujeme.

Říká se, že mládí je stav mysli. Přeji našim čtenářům všeho věku, ať jsou mladí duchem, ať neztrácejí naději a ideály. Staňme se vzájemnou inspirací a šířme světlo i v této, válkou zatemněné, době.

Josefina Hudcová

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Knihovna v komunitní zahradě

Okřídlené – řekni mi, co čteš, a já ti řeknu, kdo jsi – v dnešní době přemíry informací (pravdivých i nepravdivých) již není zcela platné. Vhodnější zřejmě je – chceš-li být šťastnějším, čti a logicky uvažuj. Četbou lze zažít i velice přívětivé okamžiky. Lidé, kteří zajdou s knihou na zahradu, mohou zažít krásu přírody a slova. Odtud je již jenom krůček k uvědomění si krásy Božího světa.

Chcete-li zažít něco podobného, přijďte posedět do komunitní zahrady nebo do portika našeho sboru Církve československé husitské, který se nachází naproti autobusovému nádraží v Trhových Svinech. Z volně přístupné knihovničky si můžete vypůjčit knihu, sednout si a číst si. Publikaci můžete vrátit nebo si ji odnést. Po přečtení se ráda vrátí na místo, odkud jste si ji vypůjčili. Výběr je velmi rozmanitý. Potěší srdce dobrodruha, poety, ale možností je i čerpat z odborných literatur či děl českých a zahraničních autorů. Každou středu je brána na zahradu otevřená a uvítá pozornost vás všech. Ani v dalších dnech není problém zajistit přístup na zahradu, ať už pro již zmíněné setkání se s literaturou či z jiných důvodů. Pozitivní energie, zpěv ptáků, vůně přírody a klid na přemýšlení, rozjímání nebo jen využití volného času pro sebe a další, kteří tráví čas na zahradě. O tuto oázu klidu, růstu a setkávání se předně zasloužila Kateřina Neffe, předsedkyně Rodinného centra Trhováček, a Samuel Vašín, duchovní Církve československé husitské. Samozřejmě bez podpory a pomoci ostatních z komunity by to bylo velmi náročné a nereálné v podobě, v jaké se knihovna nachází. Máme z toho velkou radost. Zahrada je dostupná všem, bez rozdílu.

Pokud máte knihy, které již nechcete, neházejte je do popelnice, ale přineste je do naší společné knihovničky. Děkujeme. Příjemné zážitky v přívětivém prostředí přeje

Vilbald Rolínek

Pozvání na kurz Bibliologu

Milé sestry a bratři, nabízím kurz Bibliologu, který se bude konat od neděle večer 29. 5. do čtvrtka 2. 6. 2022 v táboře J. A. Komenského v Bělci nad Orlicí nedaleko Třebechovic. Tábor patří ČCE.

Bibliolog je metoda přemítání nad biblickými texty, kdy účastníci propůjčují hlas jednotlivým postavám. Dá se využít v práci s dětmi, mládeží, rodinami, dospělými...

Kurz je vhodný pro duchovní i pro laiky, pracovníky s dětmi a mládeží apod.

Hlavní lektorkou je paní Susan Wolf z Wuppertalu, já jí budu pomáhat s vedením kurzu. Stále jsou volná místa a není to drahé.

Veškeré informace najdete na: <https://prihlasky.e-cirkev.cz/akce/243-bibliolog>.

Srdečně vás zdravím a vyprošuji vám Boží požehnání!

Zuzana Kalenská

farářka v Mariánských Lázních

Den Země ve Škodějově

V pátek 22. 4. od 15 hodin se v přírodním areálu dr. Karla Farského ve Škodějově konala bohoslužba slova ke Dni Země za účasti patriarchy Tomáše Butty a vikáře Benjamina Mlýnka, kteří k setkání přispěli svým zamyšlením nad biblickým svědectvím o pramenech a rostlinách a modlitbami za dary stvoření. Zúčastnili se též pracovníci ústředí církve a věřící místních náboženských obcí. Po bohoslužbě se všichni odebrali k symbolickému zalévání jabloní ve Farského sadu a borovice J. A. Komenského, na závěr byly zasaženy jarní květiny u pomníku K. Farského.

red

Ohlédnutí za Svatým týdnem v Blansku

Na Bílou sobotu bylo kolem našeho kostela živo už od 19 hodin. Vigilie Vzkříšení Páně začala tradičně na farní zahradě rozsvícením ohně, požehnáním paškálu a průvodem do kostela. Prožili jsme také křestní slavnost 16 dospělých, kteří se rok připravovali na svůj křest...

red

Půl milionu na pomoc Ukrajině

Husitská diakonie poslala 400 tisíc korun přímo do válkou zasažených oblastí na Ukrajině – konkrétně na nákup zdravotnického materiálu a potravin. Na pomoc uprchlíkům v České republice poskytla 100 tisíc korun na nákup stravy a léků. V objektech Církve československé husitské jsou ubytované desítky ukrajinských rodin.

Diakonie vyhlásila sbírku na pomoc Ukrajině bezprostředně po vstupu ruských vojsk na území Ukrajiny. Během krátké doby se podařilo shromáždit téměř milion korun. Polovina vybraných peněz už nyní pomáhá. „Největší část peněz jsme poslali tam, kde je v tuto chvíli nejvíce potřeba pomoc – přímo do konfliktkem zasažených oblastí na Ukrajině. Peníze se využily na nákup zejména zdravotnického materiálu, od zaškrcovaladel přes obvazy až po léky, a také potravin,“ uvedla ředitelka diakonie Kateřina Klasnová.

Diakonie také počítá s využitím části peněz na pomoc uprchlíkům z Ukrajiny na území České republiky. Prvních sto tisíc korun vy-

užijí uprchlíci z Ukrajiny ubytovaní v pražském Hotelu Legie, který provozuje Československá obec legionářská. Azyl v hotelu našlo na 160 lidí – v drtivé většině maminek s dětmi a zhruba polovinu z nich tvoří Volyňští Češi. „V Hotelu Legie jsme se byli podívat a je tam o maminky s dětmi vzorně postaráno od poradenství přes ošacení, hračky, stravu a léky po nej-různější aktivity – hry, výtvarné tvoření a vzdělávání. Ačkoli stát bude ubytovatelům vyplácet příspěvek, nepokryje to všechny náklady,“ dodává Klasnová.

Kromě finanční pomoci poskytuje Církev československá husitská v součinnosti s Husitskou diakonií ubytovací kapacity. Celkově se podařilo ve farních bytech, objektech církve či modlitebnách apod. nabídnout střechu nad hlavou pro zhruba 230 uprchlíků. Desítky rodin z Ukrajiny již nyní pomoc využívají, další jsou na cestě. Náboženské obce také pořádají vlastní materiální i finanční sbírky, otevírají ukrajinská rodinná centra atd. Finanční pomoc lze stále posílat na transparentní sbírkový účet Husitské diakonie: 2501867242/2010, variabilní číslo 500. **Kateřina Klasnová**

Setkání mladých CČSH a jejich přátel

O víkendu od 23. do 25. září 2022 se bude konat Setkání mladých lidí z CČSH a jejich přátel. Akce, která se koná jednou za rok a jejím cílem je seznámit mladé, kteří patří nebo souzní s naší církví, aby se potkali, navzájem se seznámili a prožili spolu duchovní i zábavné chvíle. Místa konání se střídají každý rok dle diecézí a letos nás bude hostit po šesti letech opět Brno. Tentokrát ale nikoli Penzion Zahrada na Lipové, ale prostory a blízké okolí sboru CČSH v Brně - Židenicích.

Biblický citát, který byl pro letošní ročník zvolen, je ze Žalmy 67,7: „Země vydala své plody, Bůh nám žehná, Bůh nás“. Na základě tohoto verše přípravný tým vybral i motto letošní akce, které zní: „spojení funguje“.

Na přípravách akce se podílí tým zkušených organizátorů v čele s Evou Vymětalovou Hrabákovou, referentkou Ústřední rady pro práci s mládeží. Mnozí z organizátorů jsou sami z řad mládeže nebo se jedná o mladší duchovní. Stejně jako každý rok připravujeme pestrý program, který bude zohledňovat širokou věkovou škálu účastníků. Zváni jsou mladí lidé od věku 12 let (ideálně v doprovodu dospělého) po vysokoškoláky a mladé dospělé, pro které samozřejmě chystáme jinou programovou nabídku než pro mladší mládež.

Z programu se účastníci mohou těšit zejména na sobotní večerní koncert. Ze sousedního Slovenska nám přijede zahrát uskupení Tow Meot, kteří se věnují křesťanskému rapu. Zábavu jistě rozproudí i místní pseudopunková kapela Demodex. Na sobotu budou připraveny také rozmanité workshopy a besedy tematicky

zaměřené pro obě věkové kategorie. Budeme tvořit, sportovat i se zamýšlet nad vážnými i nevážnými tématy, týkajícími se ducha člověka a můžete se těšit i na zážitkové hry. Každý den Setkání mladých bude otevřen a zakončen společnou modlitbou a o hudebně-duchovní stránku se postará jako v minulých letech kapela, která pro vás nacvičuje zpěvy a chvály. Večerní čas neformálního povídání bude možné strávit v již lety osvědčeném nealkoholickém „Baru u kříže“. Nedělní den bude věnován společně bohoslužbě a hravému zhodnocení akce.

I letos se bude Setkání mladých CČSH konat za podpory ústředí církve, jednotlivých diecézí, náboženských obcí i soukromých dárců. Aby mohl být program i zázemí akce kvalitní, je třeba získat dostatek finančních prostředků. Budeme vděční za jakoukoli formu podpory, ať už modlitební, nebo ve formě finančního příspěvku. Hledáme ochotné dárcy, kteří se chtějí podílet na hlásání evangelia a živého Boha a chtějí přispět na realizaci setkání pro mladé. Finanční dar je možno na základě potvrzení uplatnit v daňovém

příznání. Zájemci, prosíme, kontaktujte přímo hlavní pořadatelku Evu Vymětalovou Hrabákovou na adrese: eva.vymetalovahrabakova@ccsh.cz. Dále bude také v rámci setkání možnost vyjádřit solidaritu s účastníky, kteří by si nemohli účast dovolit z finančních důvodů. Bude možno uhradit vyšší částku za registrační poplatek a ta bude věnována účastníkovi, který nemá možnost zaplatit za účast na akci v plné výši.

Program i všechny organizační detaily postupně tvoříme. Zájemci mohou sledovat informace na webu: www.setkani-ccsh.cz, na Facebooku ve skupině Mládež CČSH; Mladí CČSH; na Instagramu: <https://www.instagram.com/setkani mladychccsh/>. Za realizaci plakátu děkujeme Lucii Krajčíríkové, studentce 1. ročníku HTF UK. Plakátky k vyvěšení budou brzy k dispozici a organizační tým bude vděčen za jeho zveřejnění ve vývěškách i za osobní pozvání všech mladých, kterým by tato akce mohla přijít vhod.

Těšíme se na setkání v Brně a moc nás baví práce na jeho přípravě. Za organizační tým **Kristýna Ptáčková**

Husita ve víru tance

Letošní začátek roku probíhal u nás v Nizkoprahovém klubu Husita doslova ve víru tance. Po téměř dvouleté covidové pauze se naše tanečnice opět vrátily na prkna, která znamenají svět. Během pandemie pilně trénovaly, opravovaly kostýmy a těšily se, až budou moct předvést své umění opět před živým publikem, a nejen to. Zahrály si hned ve dvou hudebních videoklipech. Prvním interpretem byl Gipsy Daniel. Natáčelo se v několika pražských lokalitách a děvčata si vyzkoušela, jaké to je být celý den na nohou, opakovat záběry, vypadat stále svěže a neztrácet dobrou náladu... Druhým interpretem byl Ernest Dančo Band. Za natáčením musely tentokrát tanečnice až do Teplic, ale ani cestování se nepoděpsalo negativně na jejich profesionálním výkonu. S živým publikem se setkaly na festivalu ke dni Romů v Keblicích u Lovosic, počáteční trému jim pomohla překonat skvělá a uvolněná atmosféra a podpora dalších tanečních souborů, které zde také vystupovaly. O inspiraci a zábavu zde nebyla nouze, navzdory chladnému počasí. Poslední akcí

byla přehlídka Šaty dělají člověka: módní přehlídka proti rasismu, kde se děvčata setkala s ukázkou ukrajinské, běloruské a muslimské módy a kultury a sama předvedla romské kroje na „módním molu“. Lví podíl na těchto akcích a obrovský dík si zaslouží naše mnohaletá lektorka Eva Džobáková, která se pro mnoho tanečnic stala inspirací, vedoucí a kamarádkou. Za bezmála deset let svého působení jí kroužkem prošly desítky mladých dívek, vymyslela nespočet choreografií a navrhla a ušila

desítky kostýmů. Pracovala s neutuchajícím elánem a odhodláním a snažila se ukazovat a předávat krásu tradičního romského tance jak tanečnicím, tak široké veřejnosti. O to smutnější pro nás byla zpráva o tom, že její působení u nás je u konce. Věříme, že další životní cesta jí přinese mnoho krásných, barevných zážitků naplněných tancem a radostí a bude dál předávat své umění v Liberci, svém rodném městě. Máme radost, že její místo zaplnila na pozici lektorky jedna z jejích tanečnic a přejeme jí mnoho úspěchů v nové roli a tanečnicím do zbytku roku co nejvíce možností předvést své umění na živo.

Michaela Št'astná

NAD PÍSMEM

Dobrý pastýř dává život

J 10,22-30

Novozákonní řečtina zná slovo „bios“, znamenající život s důrazem na jeho vnější zjiitelné projevy, a slovo „dzoe“, což značí nejen život ve fyzickém smyslu, ale též pravý život, nepomíjející s kvalitou věčnosti, který je pro věřící skutečností, ale i zaslíbením.

Život je tam, kde se dýchá, přijímá potravu, dochází k tvůrčí činnosti, k jeho předávání, ke spolupráci a vzájemné podpoře mezi jedinci a skupinami jedinců. Bůh je zdrojem a dárcem života i pravidel pro jeho fungování. Každé narození nového tvorečka, každé probuzení, uzdravení, pohnutí dobročinnosti, složení zbraní a obnova vztahů odpuštěním a milosrdenstvím je zviditelněním života, pramenícího v Bohu. Pro udržení života jsou potřeba základní potraviny. Nejsou ovšem tak důležité, jak si někdy myslíme. Je možno žít dlouho bez jídla nebo i celý život s minimálním denním přídelem ze-

leniny, banánů, kukuřice nebo rýže. Nejvíce obchodovanou komoditou jsou léky, na druhém místě je káva. Potřebujeme nejen přežít, ale i obnovovat své síly. V kvalitě života, tj. v oblasti sociální a zdravotní péče, využití volného času, přístupu ke vzdělání a k informacím je naše země pátá nejlepší na světě. K tomu, aby člověk rozpoznal, co je dobré, podpořoval život, utvářel podmínky pro jeho šíření a vytrval i za nepříznivých okolností, potřebuje čerpat ze zdrojů lásky a odpuštění. Něco je nám dáno jako „sociální dávka“ automaticky při narození. Něco je v nás zakódováno pomocí hormonů, výchovy a touhy po klidu a spokojenosti. Ale pokud zůstáváme jen u toho, jsme jako kytky ve váze, která je chvíli krásná, ale brzy uvadne. Někdo se s tím třeba spokojí. Nařiká na nemoci a drahotu, vzpomíná mladých let, kdy „byl svět jako květ“, a rozčiluje se nad chováním „těch druhých“; po skutečné změně však netouží.

Ježíš přišel pro nemocné, pro ty, kdo vědí, že potřebují lékaře – dobrého pastýře. Pro ty, kdo chtějí být uzdraveni k životu v odpuštění a lásce. Ti jeho hlas slyší. Jsou ochotni se změnit; opustit to, co dříve považovali za zisk, i když je to tisklo k zemi. Jsou ochotni vzdát se své moci, zbytečných věcí, pohodlí a vůbec všeho, co jim dávalo pocit nadřazenosti a sebespokojenosti. Ježíš je může vést k „pramenům života“, tedy k tomu, co sám přijal od Otce, čím žije, co prokázal, když různým způsobem osvobozoval lidi od zla, hříchu a smrti, a čím obohatil svět při svém umírání a svou smrtí na kříži. Pak už člověk není zmítán vnitřní nejistotou ani se zvědavě nevyptává: opravdu máš moc náš svět zachránit? Při všech pochybnostech o sobě samém je si člověk jistý: Ježíš přišel, abychom měli život a měli ho v hojnosti. Snažit se mu přiblížit, učit se od něj, trávit s ním čas, dívat se na svět jeho pohledem, přivlastňovat si jeho přístup k Bohu i k lidem, je to nejrozumnější, jak trávit čas nám daný. Tradice církve k tomu nabízí velkou škálu možností. Nejsou sice zabalené v blyštivém papíře, ale stojí za to jich využívat a vytvářet další. Tak svým životem dosvědčujeme pravdivost Ježíšových slov: „Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život.“ **Světluš Košíčková**

3. NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja! (Žalm 66,1)

První čtení: Skutky 9,36-43

Tužby velikonoční (II):

2. Abychom všichni byli posvěceni ke kněžskému poslání pokoje s Bohem i lidmi, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se přihlásili poslušnou a obětavou vírou do služeb Krista vzkříšeného, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, bloudícím ukazuješ světlo pravdy, aby se mohli navrátit na cestu spravedlnosti a pokoje. Prosíme tě, dopřej všem, kdo vyznávají křesťanskou víru, aby se podle ní řídili v každodenním životě! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 7,9-17

Evangelium: Jan 10,22-30

Verš k obětování: Žalm 23,1

Verše k požehnání: Jan 10,27-28

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, dej, ať svátost chleba a kalicha přijímáme s náležitou úctou a pravou vírou, abychom byli občerstveni na duchu a posíleni na těle! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 19, 60, 65, 79, 188, 189, 190

Děkuji ti, Bože,
za tvou péči o všechno stvoření.
Děkuji, že ti nejde jen o vegetování,
ale o plnost života
v celém tom bohatství a šíři,
jak jej žiješ ty.
Děkuji, že ti není nic zatěžko,
že se nenecháš odradit překážkami,
které ti klademe,
že jdeš neomylně za svým cílem
- zachovat, zachránit svět.
Děkuji, že můžu být u toho,
že jsem součástí tohoto dění,
tohoto života.
Je to velké dobrodružství, plné
zvrátů, nečekaných zápletek,
zklamaných očekávání
a nečekaných obdarování.
Díky za život,
který zde na zemi začíná...

Pracujeme jako tým aneb duchovní péče o děti a mládež v církvi

Zeptali jsme se Evy Vymětalové Hrabákové

Jsi referentkou pro duchovní péči o děti a mládež v rámci naukového odboru úřadu Ústřední rady naší církve. Můžeš tento odbor krátce představit? A čím se právě teď nejvíce zabýváte?

Dovolím si uvést citátem: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“ (Ž 90,12).

Referát duchovní péče o děti a mládež sice podle jména zaštiťuje jedna osoba, tedy v současnosti moje maličkost, ale naučili jsme se pracovat jako tým. Do naší tvůrčí skupiny patří jak zkušenější duchovní a dobrovolníci z církevního terénu i fakulty, tak mládež vysokoškolská i středoškolská. Mladých lidí v tvůrčích skupinách v posledních dvou letech přibýlo, čímž jsem nesmírně potěšena. Jsou nadšení a kreativní. Je zřejmé, že se Pán stará a navzdory rozličným zátěžím nás vede za ruku.

V odboru máme na starosti dvě stěžejní oblasti – duchovní péči a vzdělávání dětí předškolních, mladší školní děti i druhostupňové žáky a žákyně. Poměrně nedávno vyšla učebnice pro výuku náboženství „Košinky víry“ a dlouhodobě se zaměřujeme na oslovení dětí nejen v církvi, ale především mimo prostředí náboženských obcí, ve školách či volnočasových aktivitách, při nichž tvoříme a předkládáme s ostatními spolupracovníky z církve, fakulty i dalšími oddanými spolupracovníky a přáteli zážitkové programy.

Jsme jako tělo či jiný organismus, každý z nás má jinou úlohu v celku a dbá na to, aby se naplňovala. Musíme se na sebe spolehnout, důvěřovat si a učit se vzájemnému respektu a ohleduplnosti. Vůbec to není lehké, protože řada z nás je přetížena různými povinnostmi a rodinnými i studijními závazky. O to víc si vážím všech, kteří pomáhají a angažují se navzdory nedostatku času. Nejpůvabnější na tom je, že se navzájem zkrášlujeme, nabíjíme a učíme se od sebe. Těžíme ze svých předností i nedostatků.

Další linkou činnosti je práce s mládeží, kde se s kolegy z duchovní péče i studentským duchovním zaměřujeme na komunikaci s mladými lidmi od středoškolských až po lidi přibližně 30 let věku.

Zcela novou misijní a evangelizační platformou je projekt UPDATE na face-

booku a interaktivní setkávání Bible Time. Pro obojí potřebujeme propagační péči a podporu.

Jakékoliv nápady a nabídky pomoci uvítáme (marievostrelova069@gmail.com).

Připravujeme pro zájemce duchovní cvičení i duchovně – kulturní festivaly. Letos startujeme letní jednodenní festival k počtě Mistra Jana Husa „Hlas už sílí“ v Řevnicích. Pro mladé tvoříme a organizujeme každoročně celocírkevní setkání mladých, kde se setkávají staří přátelé s nováčky a utvářejí nová uskupení. V tomto roce se připravujeme a těšíme na celocírkevní setkání pod záštitou brněnské diecéze do

Brna. Mottem setkání je exklamace Spojení funguje!, inspirovaná biblickým veršem „Země vydala plody, Bůh nám žehná, Pán náš“.

V plodech země a lidského soužití je naše pokračování a naděje. Věřím, že veškerá naše poctivá práce s dětmi a mladými lidmi přinese ovoce a bude požehnána v pravý čas!

Pojďte se k nám přidat a staňte se novými učedníky...

Facebook *Mládež CČSH; Mladí CČSH*;
Instagram <https://www.instagram.com/setkanimladyhcchsh/>
eva.vymetalovahrabakova@ccsh.cz.

SETKÁNÍ MLADÝCH CČSH
A JEJICH PŘÁTEL B-R-N-O 23.-25. září 2022

ZEMĚ VYDALA SVÉ PLODY,
BŮH NÁM ŽEHNÁ, BŮH NÁŠ.

"SPOJENÍ FUNGUJE!"

IG: @SETKANIMLADYHCCHSH WEB: SETKANI-CCSH.CZ FB: MLADÍ CČSH

Co se děje u květnu

Květen neboli máj je označován jako měsíc lásky. Zřejmě tomu hodně napomohla i stejnojmenná báseň romantického básníka Karla Hanka Máchy. Co se týče pranostik, určitě znáte tuto: Studený máj, v stodole ráj. Další jsou třeba: Deštivý

květen – žízňivý

říjen. Chladno

a večerní mlhy

v máji, hojnost ovoce

a sena dají. Když máj

vláhy nedá, červen

se předá. V květnu už

bývá docela teplo,

ale pozor na tři

ledové (zmrzlé)

mužé Pankráče,

Serváce a Bonifáce

(12. – 14. května) – ti

mohou přinést ještě

poslední mraziky

(Před Servácem není

léta, po Serváci s mrazy veta).

Co se týče květnových svátků, hned

1. května slavíme Svátek práce. Slaví

se po celém světě už od roku 1890 na

památku stávký dělníků v americkém

Chicago. Bohužel doba vlády komu-

nismu s povinnými prvomájovými

průvodů, mávátky a projevy politiků

mnoha lidem tento svátek zcela

znechutila, podobně jako Me-

zinárodní den žen – proto mnozí

dnes raději slaví další květnový

svátek – Den matek, který si

připomínáme druhou květnovou nedělí, letos tedy 8. května. Na 8. května ovšem připadá ještě jedno významné výročí - Den osvobození a konec druhé světové války.

V květnu jsou však i další „pohyblivé“ svátky – třeba první květnová neděle je mezinárodním

dnem ptačích zpěvu,

druhá sobota

v květnu je Me-

zinárodním dnem

pro Fair Trade

(spravedlivý obchod)

a třetí neděle v květnu

si připomínáme Den

památky obětí

nemoci AIDS.

V dnešní době není

od věci připomenout

si, jak důležitá jsou

svobodná a nezávislá

média – můžeme tak

učinit 3. května, kdy slavíme Me-

zinárodní den svobody tisku.

Pro naši církev je významným datem

i 30. květen, kdy si připomínáme smrt

Jeronýma Pražského, přítele Mistra

Jana Husa, který jej přijel podpořit na

koncil do Kostnice, byl zde však zajat

a rovněž upálen necelý rok po

Husovi.

Ze slavných osobností se v květnu

narodil třeba král a císař Karel IV. (14.

5. 1316) nebo slavný španělský malíř

Salvador Dalí (1. 5. 1904).

JK

Karel IV

Pozvání na společnou cestu do Taizé

Milí přátelé,

letos jsme se rozhodli navázat na dobrou tradici Společných cest do Taizé a srdečně zveme každého, kdo by se chtěl připojit.

Na setkání do Taizé jsou zváni především mladí lidé ve věku 18 – 35 let, ale účastnit se mohou i mladší od 15 let, rodiny s dětmi či starší dospělí.

Kdo tam již byl, ví... Kdo Taizé dosud ne navštívil, má skvělou příležitost zažít jedinečnou duchovní atmosféru ekumenického společenství, jež svou spirituální vyjadřuje především společným zpěvem jednoduchých písní, známých po celém světě.

Naše cesta se uskuteční ve dnech 31. 7. - 7.

8. 2022 (odjezd autobusem 30. 7. večer z Prahy, návrat 8. 8. brzy ráno tamtéž).

Odhadovaná cena je 5000 – 6000 Kč

(zahnuje cestu i pobyt v případě spaní ve

vlastním stanu (jinak by to bylo o něco více) – cena se však na základě neustálého zdíražování ještě může o něco zvýšit).

Podrobnější informace rády podají Eva

Vymětalová Hrabáková (eva.vymetalova-

vahrabakova@ccsh.cz) a Jana Krajčířiková

(jana.krajcirikova@ccsh.cz), na jejichž

adresu se také, prosím, přihlašujte. Pro

registraci potřebujeme tyto údaje: jméno,

datum narození, rodný jazyk, zda si berete

vlastní stan, kdy jste případně byli na-

posledy v Taizé.

Přihlásit se je možné nejpozději do 25.

června 2022.

Informace najdete také na www.spolecna-cesta-do-taize.webnode.cz.

Budeme rádi, pokud pozvání předáte

svým přátelům, které myslíte, že by

setkání v Taizé mohlo obohatit

a duchovně povzbudit. **Jana Krajčířiková**

M o d l i t b a

Pane Bože,

děkujeme ti za to, že jsme tě mohli poznat a radovat se z víry v tebe. Prosíme, abychom dokázali cestu k tobě zprostředkovávat i dalším a nestávali se pro ně naopak překážkou. Amen.

Kamkoliv půjdeš, půjdu...

...Kdekoliv zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Tato slova často zaznívají při manželském obřadu, kdy si snoubenci navzájem slibují věnost. Ne každý však ví, že jsou převzata z biblické knihy Rút, kde je žena tohoto jména neřiká svému snoubenci, nýbrž své tetyni – matce svého muže. Je to krásný příběh, který bych vám nyní chtěla vyprávět...

9. Boázovo vyjednávání

Boáz seděl před městkou branou a čekal na svého bratrance Efraima.

Pokud byl nervózní nebo netrpělivý, nebylo to na něm nijak znát. Přeci jen už měl řadu zkušeností z různých obchodních jednání a věděl, že projevené emoce by mu mohly jen uškodit.

Konečně zahlédl, jak se Efraim blíží. „Buď zdráv, bratrance,“ pozdravil jej. „Jak se ti daří?“

„Děkuji, Boázi, docela dobře,“ odpověděl Efraim.

„A jak se má tvoje manželka Sára?“ ptal se dále zdvořile Boáz.

„Sára i děti jsou v pořádku, dívky. Jak se daří tobě, Boázi?“

„Výborně, děkuji. Ale máš-li chvilku, Efraime, posad se, prosím, rád bych s tebou projednal jednu záležitost.“

A pánové, buďte tak laskavi, přisedněte k nám, abyste byli svědky našeho jednání,“ oslovil desítku starších mužů, kteří se pohybovali v okolí brány právě pro tyto případy – kdyby bylo třeba dosvědčit nějakou úmluvou.

Efraim se tedy usadil a otázel se: „O co se jedná, Boázi?“

Boáz se usmál a začal: „Neboj se, nebudu tě dlouho zdržovat, aby tě Sára nehubovala.“

Někteří z mužů se rovněž pousmáli, protože bylo známo, že Efraimova žena je velmi rázná a výřečná.

„Možná jsi už slyšel, že se před časem z Moábu vrátila Noemi, žena tvého zemičelého bratra Elimeleka. Chtěla by prodat ten kousek pole za jižním svahem, co patřil Elimelekoví. A ty jsi jako zastánce první na řadě. Chci se tě proto zeptat, zda o něj máš zájem.“

„Jo, to je pravda, už jsem něco zaslechl,“ potvrdil Efraim. „To pole koupím rád, souseď s mými pozemky.“

„Výborně, pak je vše dohodnuto,“ kývl hlavou Boáz. A bez mrknutí oka dodal:

„Jen tak pro pořádek, je ti známo, že když koupíš pole od Noemi, kupuješ ho i od moábské Rút, ženy po jejím zemičelém synovi, spolu se závazkem zachovat jméno zemičelého v jeho dědictví?“

„Cože?“ zeptal se nechápavě Efraim.

„No víš přece, že s Noemi se vrátila i její snacha, mladá vdova po jejím synovi Machlónovi. Ten však zemřel dřív, než

Soutěž o tři knihy

Nahradte obrázky písmeny podle klíče:

Tajenku nám pošlete nejpozději do poloviny června na adresu jana.kraj-cirkova@ccsh.cz.

V červencové cestě otiskneme jména výherců.

Nezapomeňte připojit svou poštovní adresu pro zaslání připadné výhry!

À Á B C D E

È É Ě ě Ħ ħ I i J j K k

L l M m N n Ń ń O o P p R r

Ř ř S s T t V v Y y

Blahopřejeme výhercům z březnové Cesty

Ema Vydláková z Děčína,

Andělka Jindrová z Příbrami,

Petr Krylov z Prahy-Hostivaře

(tajenka: Comenius)

Neobyčejné rostliny

Divizna

Krásně jasná,
a přítom ne spásná.
Bylina čarodějnic,
však neprovedla nic.
K obrádkům používána
a na vymýtání ďábla.
Pověrami opředená,
jak pochodeň používána.
Pochodeň z ní vyráběná.

Může nás ochránit od zlého,
pomoci od kašle velkého.

Posvátné jméno má,
může být všemocná.
Nadpřirozeno odehnat,
zlé síly pohřbít, zahrabat.

Miriam Chytilová
(Ne)obyčejné rostliny

Ilustrace Miriam Chytilová

Nakreslila: Lucie Krajčířková

stihl zplodit syna. Zastávce Noemi je automaticky zastáncem i Rút a podle Zákona, aby zůstal zachován rod jeho příbuzného, musí se s ní oženit a zplodit s ní syna, že je to tak, pánové?“ obrátil se Boáz s kamennou tváří na starší muže, sedící kolem. Všichni souhlasně přikyvovali.

„No, to ovšem zásadně mění situaci,“ pomalu ze sebe soukal Efraim. „Takový závazek na sebe vzít nemohu.“ Všichni muži v bráně si v duchu představovali, co by na to asi řekla Efraimova manželka Sára, a snažili se udržet vážný výraz. „Nezlob se, Boáži, ale musím se vzdát

svého výkupního práva, použij ho ty, jestli chceš,“ neradostně prohlásil Efraim.

„To je škoda, vždyť to pole tak pěkně navazuje na tvé. Je to tvé konečné rozhodnutí?“ ujišťoval se Boáz.

„Ano, je,“ přisvědčil jeho bratranec.

„Pánové, jste svědky našeho ujednání,“ pohlédl Boáz na okolo sedící muže a ti přikývli. Pak podal Efraimovi ruku a srdečně se s ním rozloučil. „Pozdravuj ode mě Sáru!“ dodal.

Teprve když jeho bratranec odešel, usadil se Boázovi na tváři radostný úsměv.

Jana Krajčířková

Ptačí zpěv

Byla jednou jedna rozlehlá zahrada. Rostlo tu mnoho krásných stromů a keřů, v nichž hnízdili pestrobarevní ptáci. Jejich jásavý zpěv každé ráno vital vycházející slunce.

Byli však i ptáci, kteří se ke společnému zpěvu nepřipojovali. Nikdo je nenuťil, byla to věc naprosto dobrovolná.

Jednoho rána došlo k následujícímu rozhovoru. Mladá udýchaná pěnkava se usadila na větvi nedaleko sýkorky. „Dneska nám to šlo obzvlášť krásně, co říkáš?“ zahájila rozhovor.

„O čem to mluvíš?“ nechápavě opáčila sýkorka.

„No přeci náš ranní koncert!“ zasmála se pěnkava. „Copak tys nepřivala?“

„Ne, a ani jsem vás neposlouchala,“ řekla sýkorka.

„A proč, prosím tě? Vždyť je to taková nádherna každé ráno vítat nový den a chválit Boha, že nám ho dal!“

„Já si myslím, že by slunce vyšlo i bez toho,“ prohlásila sýkorka.

„I kdyby, stejně je to krása. Copak tebe nebaví zpívat?“

„Ani ne, a když, tak si radši zpívám jen sama pro sebe.“

„To mně přijde mnohem lepší, když

zpíváme ve sboru. Mnohem lépe se to nese, můžeš zpívat vícehlasně. A vůbec je to fajn, sejdeme se, povídáme si, jak se kdo má, když někdo potřebuje pomoc, snadno ji u ostatních najde...“

„To já jsem radši sama.“

„Neříkej! nevěřila pěnkava. „To nemáš vůbec žádně kamarády?“

Vždyť to není možné, i já si tě pamatuji, jak jsme se společně učily létat!“

„Já nikoho nepotřebuju,“ prohlásila sýkorka a bylo vidět, že rozhovor je jí stále méně příjemný. „Nech mě už být, potřebuju si najít něco k snídani,“ řekla ještě a chystala se

odletět. Pěnkava si však všimla, že se jí v malých očkách objevily slzičky. „Počkej, neodlírej ještě, tebe něco trápí,“ zadržela ji. „Svět se mi, třeba ti dokážu pomoci!“

„Dej mi pokoji!“ zakřičela už sýkorka.

„Už mě štve ta vaše svatost, ustavická ochota někomu pomáhat, to vaše nadšené zpívání a chválení Boha!“ Sýkorka se rozplakala.

„... Když na mě, na mě se úplně vykašlal!“ dodala mezi vzlyky nakonec.

Pěnkava na to nejprve nic neříkala, jen tiše sýkorku objala svými křídly. „Copak se stalo, sýkorko?“ zeptala se po chvíli opatrně.

Nakonec se jí sýkorka svěřila se svým neštěstím. Hladový kocour vyšplhal na strom a sežral jí z hnízda všechna její nedávno vyhlínutá ptáčata. Pěnkava jí dál tiše objímala, hladila po hlavě a v duchu se usilovně modlila, aby Pán Bůh daroval sýkorce úlevu v jejím žalu.

„Nezlob se,“ řekla po chvíli tiše. „Omlouvám se za svou necitelnou rozjásanost. Vim, jak hrozně ti teď je, protože i já jsem to už jednou zažila. A mnohé další ptáci maminky v této zahradě.“ Po chvíli se tiše rozloučila a odletěla.

Překvapená sýkorka osaměla. Netušila, že i ostatní ptáci mají stejnou zkušenost. O to více nechápala, jak přesto mohou každé ráno tak radostně vítat nový den. Po několika dnech to už nevydržela a brzy ráno přiletěla za ostatními, vyhledala pěnkavu a zeptala se jí na to.

„Nevím, jak ostatní, ale mně dává sílu a naději to, že nejsem sama,“ řekla jí pěnkava prostě. „Jsem moc ráda, že tě vidím,“ dodala. „Pojď, přidej se dnes k našemu zpěvu, třeba i tobě to pomůže.“

Jana Krajčičířková

Nakreslila: Diana Teréková

Komenský a jeho odkaz v náboženské výuce Církve československé husitské

Náboženské a pedagogické spisy J. A. Komenského náležely k důležitým vybavením knihoven duchovních a učitelů první generace Církve československé (husitské). Výchova a vyučování mladé generace byly pochopeny jako významný a velmi podstatný úkol církve.

Modernistický kněz Karel Farský působil současně jako učitel náboženství ve školách a věnoval se s porozuměním dětem a mládeži. V jeho pohledu je dítě blízko Bohu a není ještě tolik zatíženo hříchem, kterému se teprve učí. Zde se ukazuje pozoruhodná shoda mezi Farského názory v Postile a teologii dítěte Jana Amose Komenského, který v dítěti viděl původní dobré dílo Stvořitele, které právě dobrou výchovou má být chráněno a rozvíjeno. Farský chápal výchovu jako přivádění člověka zpět k jeho pravému lidství v Kristu.

V osnovách a učebnicích Církve československé (husitské) bylo vždy zařazováno téma „Komenský“ a byly uváděny citace z některých jeho spisů. Komenský byl představován jako vlastenec a toto jeho vlastenectví bylo důležitým motivem i v církevní a školní výuce naší církve v době první republiky. Pojednání o této postavě české historie v rozšířené učebnici Seménka doplňoval obrázek loučení Komenského s vlastní.

K představitelům katechetiky Církve československé husitské se řadí dr. Rudolf Urban, který je autorem knihy „O lepší výchovné cesty“. Kládl důraz na náboženské základy Komenského pedagogiky a v jeho pojetí výuka náboženství měla být součástí školní výuky. Nežtožňoval se s názory některých představitelů reformní pedagogiky, kteří již pro výuku náboženství ve škole moderní doby neviděli místo.

Podobně i Rudolf Horský kládl zřetel na víru a zbožnost u Komenského. U Komenského není náboženství nějakým přídatkem či doplňkem výchovy a vzdělávání člověka, ale východiskem. Prof. Rudolf Horský se věnoval organizaci nedělních škol po druhé světové válce. Vyznačoval se hlubokým zájmem o Komenského a je autorem velkého počtu

příspěvků a článků věnovaných této osobnosti. V mnoha ohledech byl Komenským a bratrskou tradicí inspirován. Především to bylo v zájmu o sborovou výchovu. Tou se vyznačovala právě Jednota bratrská, která měla propracovaný výchovný systém rozlišující své členy na počáteční, pokračující a dokonalé či k dokonalosti se nesoucí. V době první republiky těžiště výchovy mladé generace spočívalo především ve školní výuce předmětu náboženství. Rudolf Horský viděl jako vlastní prostředí ná-

boženské výchovy mladé generace sbor ve formě nedělní školy.

Další z přímých odkazů Komenského v díle prof. Horského byl patrný v jeho kladném oceňování katechismu jako základní příručky pro křesťanské vzdělávání. Komenský vydal Bratrský katechismus a sám vytvořil příručku „Prastaré obecně křesťanské náboženství“. Rudolf Horský vytvořil katechismovou příručku pro birmovance s názvem „Cesta“. Třetím příkladem inspirace Komenským a Jednotou byl zájem o dobrou přípravu budoucích kněží a bohoslovců. V Jednotě byl na dobrou přípravu budoucích duchovních a kazatelů kladen velký zřetel.

Komenského výchovný systém byl důkladně propracován a tvořil ucelenou výchovu člověka v každém období jeho

života, jak je zřejmé z jeho Didaktiky. V Církvi československé husitské byla nejucelenější koncepce výchovy vytvořena po druhé světové válce s názvem „Základy řádu duchovní péče Církve československé“ a byla přijata na II. sněmu v roce 1947. Po roce 1948 však nastala doba, kdy se totalitní režim svými mocenskými praktikami snažil náboženskou výchovu ze společnosti zcela vytlačit a nahradit ji ateistickou ideologií. Pro Církev československou husitskou to znamenalo, že původní spojení teologie a pedagogiky, náboženství a výchovy bylo rozpojeno a odděleno. Církev československá spolu s dalšími církvemi vzešlými z reformace udržovala Komenského náboženský odkaz uvnitř svých společenství. Po roce 1989 se opět naskytl možnost spojení teologie a pedagogiky, které bylo tak příznačné právě pro J. A. Komenského.

Jestliže procházíme učebnice a katechetické příručky naší církve od počátku, tak můžeme rozpoznat, že nejčastěji je citováno tzv. Komenského šestero, které je obsaženo ve spise Závěť umírající matky Jednoty bratrské. Je to klasický katechetický text, podobně jako tzv. Husovo sedmero (Hledej pravdu ...).

Šestero stručně shrnuje odkaz Komenského působení i Jednoty bratrské, ale i celé české reformace. Komenský nám odkazuje 1) lásku k Boží pravdě, 2) Biblii svatou, 3) lásku k řádu a kázni, 4) společnou službu Bohu, 5) pěstování rodného jazyka, 6) lepší výchovu mladé generace. Současná učebnice náboženství CČSH „Kořínky víry“ obsahuje kapitolu věnovanou J. A. Komenskému a neschází zde ani jeho Šestero.

K letošnímu 430. výročí od narození J. A. Komenského jsme v naší církvi připravili publikaci pro děti od Jany Krajčířikové s ilustracemi její dcery Lucie. Knížka se nazývá „Tatínkovo vyprávění o Janu Amosovi“.

Osobnost „učitele národů“ jako věřícího člověka tvořivě dětem přibližují nové omalovánky od Anny Radové.

Tomáš Butta
patriarcha

ANKETA

- 1) Jsou, podle Vašeho názoru, myšlenky Karla Farského a jeho současníků stále aktuální? Jak blízké jsou Vám jeho ideály?
- 2) Jak vnímáte práci naší církve s mládeží?
- 3) Jak konkrétně se mladí lidé mohou zapojit do dění v církvi?
- 4) Domníváte se, že by se církev měla více účastnit virtuálního života?
- 5) Zúčastnil/a jste se někdy setkání mládeže?

1) Idea moderní církve, které se zakladatelé Církve československé (husitské) drželi, nepřestane být aktuální nikdy. Člověk, který nechce zavírat

oči před svým okolím, se bude vždycky snažit poznat ducha doby, ve které žije, a jemu se přizpůsobit. Každá etapa dějin s sebou přece nese jiné nenaplněné lidské potřeby a jiné „jazyky“, kterými generace mluví. Je moc důležité se snažit dané době porozumět, jen tak objevíme, kam máme naši energii nasměrovat – tak, aby padla na úrodnou půdu.

2) Moje zkušenost je dobrá, pokud ne přímo skvělá. Kde jsou otevření lidé, tam mi je dobře. V husitské církvi otevřenost nechybí a toho si moc vážím. Samozřejmě je ale vždycky co zlepšovat a nesmíme se přestat učit, jinak nám vlak ujede.

3) Budu tedy velmi konkrétní... Nejlepší startovní pozice je začít jezdit na akce pro mládež, kterých není vůbec málo – různá setkání nebo víkendovky, konají se v každé diecézi. To je nejlepší místo, kde se s ostatními mladými seznámit. Se zavřenými dveřmi jsem se ještě nesetkal, zapojit se může každý – podle toho, na co má talent nebo co má chuť zkusit. Napadá mě příprava už jmenovaných víkendovek, táborů pro děti, kapela na setkání mládeže... A taky je možnost zapojit se do dění v každé náboženské obci. No a pro ty odvažnější je tady HTF a pak za pár let svěcení :-), s Boží pomocí samozřejmě.

4) Církev by měla být všude, ne? Takže ano! Ale správným způsobem. Odvysílat bohoslužbu byla jistě zpočátku výzva a zaslouží si obdiv, jsou ale i náročnější online disciplíny. Například tvořit obsah pro mladé. Aby takovýto obsah oslovil ty, které chceme oslovit, musí být v jejich řeči. Musíme se s virtuálním prostředím sžít, nějakou dobu pozorovat

a pak do něj postupně vstupovat a přirozeně se stát jeho součástí... Chce to čas a sbírání zkušeností, abychom tam nepůsobili jako něco cizího, divného. Sbíráni zkušeností ale neznamená otálení, už včera bylo pozdě do online prostředí vstoupit.

5) Jasně, čtyřikrát, a moc jsem si to užil! Doporučuji :-).

Jerguš Dovala

1) To je pro mě velmi záladná otázka, protože historii nemám v lásce. Myslím si, že za každou cenu nemusíme vytvářet nové reformy a změny, ale pokud něco

chceme, tak se tomu máme věnovat a dělat všechno pro to, aby se to stalo, takže souhlasím s jeho vytrvalostí, pílí a cílevědomostí. Určitě bych se nebála více pracovat s ekumenou a spolupracovat s jinými církvemi.

2) Před 15 lety jsem žádnou aktivitu nevnímala ani u nás ve sboru, ani celocírkevně. V té době pro mě byl jediný věřící člověk v mém věku moje sestřička, nikoho jiného jsem neznala. Když se ohlédnou zpátky, tak v posledních pěti letech vnímám určitou změnu, ať už se ta změna stala u mě nebo v církvi. Jsou setkání mládeže, některé diecéze mají programy pro mladé, existují sociální sítě náboženských obcí a je facebooková skupina, instagramek, na kterých se setkává mládež naší církve a pořádají výlety, koncerty a jiné.

3) Říká se, že kdo chce, tak si najde způsob, jak se jako mladý člověk může zapojit. Z mého pohledu je všechno o spolupráci. Já sama za sebe můžu říct, že se snažím aktivně zapojovat. Začalo to celocírkevním setkáním a poté to byla setkání pro rodiny s dětmi nebo pro mladší mládež, kde jsem začala pomáhat s organizací. Nyní společně s Maruškou Vostřelovou jsme založily před dvěma lety

projekt UPDATE, který slouží hlavně mladým lidem. Pokud má člověk čas a chuť, tak určitě najde způsob, jak se zapojit, anebo se můžeš přidat k nám!

4) Osobně si myslím, že za zkoušku to stojí, svět se neustále vyvíjí, a tak je potřeba se také vyvíjet a zkoušet nové věci. Za zkoušku by možná stálo vytvoření virtuálního prostředí, ve kterém se budou potkávat lidé z celé ČR a budou se tam odehrávat různé věci.

My v UPDATE se snažíme být v online světě a tvořit tam pro mladé různé aktivity (BibleTime, výzvy, čtení z Bible, videa s povzbuzením), a díky online světu vlastně fungujeme.

5) Od roku 2017 jsem se účastnila každého celocírkevního setkání. V roce 2017 bylo v mém rodném sboru v Olomouci. Tam jsem poznala skvělou partu mladých lidí, se kterou se vídám i mimo oficiální akce. Od 2017 jsem vždy byla ve chválicí skupince a letos poprvé jsem i v organizačním týmu. Těšíme se na tebe v Brně!

Pavla Richterová

1) Myšlenky K. Farského jsou podle mě stále aktuální, neboť se snažil o reformu a posun církve blíže k potřebám tehdejší doby. Usiloval o zmodernizování

církve a jejích struktur tak, aby lépe sloužila „moderním lidem“. Snaha o udržení chodu s dobou mi samozřejmě blízká je, a proto jsou mi blízké i ideály Karla Farského.

2), 3) Mohli by se zapojit do organizace mládežnických skupin (i když jich moc není), kde se mohou angažovat v organizaci sportovních a jiných společenských aktivit.

4) Vzhledem k tomu, že žijeme v době, která je typická svou „virtualitou“, církev by neměla chybět ani na virtuálních platformách, nemůže to však být jediná

aktivita, kterou bude vyvíjet směrem k mladým lidem.

5) Ano. Na setkání mládeže jezdím pravidelně již několik let.

Tobiáš Timotej Frýdl

1) Ano, jsou mi velmi blízké, například to, že by křesťanství mělo být čistě a pouze Kristovo, neovlivněno názory lidí, nebo že jádrem má být Kristovo evan-

gelium. Co se ale týče návratu církve k jejímu počátku, myslím si, že by to bylo spíše na škodu, církev i naše víra je dle mého názoru utvářena situacemi a událostmi, které se staly v minulosti, nelze vymazat minulost a jen tak se navrátit ke kořenům.

2) Teď, když už jsem několikrát navštívila setkání mládeže a sama se podílím na přípravě mládežnických akcí, vnímám, kolik práce církev s mládeží dělá, ale když jsem byla mladší, vůbec jsem nevěděla, že nějaká mládež je. Dle mého názoru by tyto akce měli více propagovat faráři a farářky.

3) UPDATE, připravování setkání mladší mládeže, celocírkevní setkání, redakce v husitských časopisech.

4) Ne, setkání face-to-face jsou daleko důležitější...

5) ANO!!!

Anna Richterková

1) Donedávna byl pro mě Karel Farský pouhou historickou postavou, jehož přísnou tvář s démonsými rysy jsem tu a tam vidal na farách naší církve.

Pokud jsem o něm zaslechl hovor, pak většinou probíhal na velmi zbožné tónině, která se mi ale zároveň hluboce přičí, snad jsem tudíž jeho osobnost do jisté míry i vědomě ignoroval.

To se však změnilo v okamžiku, kdy jsme se skupinou dobrovolníků začali v našem vinohradském sboru nacvičovat amatérskou divadelní rekonstrukci události vyhlášení CČS dne 8. 1. 1920 k oslavě výročí jejího založení. Ta

dávná historická postava zanesená balastem zidealizovaného nánosu mi najeďnou vytanula živě před očima, se svými obavami a strachem, váháním i odhodlaností k autenticitě vlastního náboženského života. To oživení postavy Karla Farského v divadelní inscenaci mi umožnilo nahlédnout jeho zakladatelské dílo velmi lidskou a tudíž pochopitelnou perspektivou. Pokud bych se měl pokusit to nějak shrnout, pak rozhodně mohu říct, že chovám úctu k jeho odvaze jít svou vlastní cestou.

2) No, nemyslím si, že by naše církve dosud nějak systematicky pracovala s mládeží, ani že by usilovala o předání své zvěsti následujícím generacím. Jedna věc jsou líbivá prohlášení na papíře našich církevních představitelů a druhá věc je ochota napnout své síly k tak nejistému a zpravidla velmi nevděčnému podniku, jímž je práce s mládeží. Naše společnost totiž nějak dospěla k závěru, že pracovat s mládeží přeci může téměř každý druhý, což se bohužel odráží i na prestiži a ohodnocení učitelů a vychovatelů v našem školství. „Ustát“ však třeba i jen jeden mládežnický víkend by z propagátorů tohoto světonázoru zvládl asi jen málokdo :-). Z mé osobní perspektivy viděno se mládeži věnuje na rovině náboženských obcí několik velmi zapálených jednotlivců, kteří se konečně začínají propojovat mezi sebou navzájem, a to jen díky neustávající aktivitě sestry Evy, která v naší církvi pečuje o mládež. V porovnání třeba s ČCE a její rozvinutou dlouhodobě trvající systematickou prací s mládeží, je převládající obecná apatie k mládeži v naší církvi pro mě traumatickým bodem. Ostatně na dosavadní neúspěšnost naší církve oslovovat mladé lidi ukazují sociologická data zobrazující věk naší členské základny. Nutno ovšem podotknout, že na vině této nepříliš lichotivé situace není pouze instituce církve, ale v první řadě její samotná členská základna, která nebyla schopna svoji víru předat a rozžehnout v po ní následující generaci. Ostatně tento motiv by dle mého soudu rozhodně stál za hlubší analýzu. Některé naše náboženské obce dokáží zdárně pracovat s dětmi předškolního a mladšího školního věku, avšak s narůstajícím věkem těchto „mládežníků“ ztrácí schopnost tyto oslovit, což vede k jedinému možnému výsledku, jímž je

jejich ztráta. Program pro mládež je v takovém případě na bedrech osamocené duchovního či několika aktivních laiků dané náboženské obce. Z pochopitelných důvodů však není v silách jednotlivých náboženských obcí připravovat a realizovat takový program, jenž by byl atraktivní i pro jinou cílovou skupinu než předškoláky či mladší školní děti.

Z povzdálí a s nadějí sleduji mladé dospělé převážně z brněnské diecéze, kteří se dříve scházeli v neformálním společenství „Na čáře“. Sami teď chystají a realizují víkendové akce pro mladší mládež a zdá se, že právě tato spolupráce na diecézní či případně ještě vyšší úrovni je tou cestou, která umožňuje mládež nejen udržet, ale i velmi plodně rozvíjet. V současné situaci tak máme jako církve možnost dosavadní bezúspěšný trend prolomit a z toho důvodu bychom měli poskytnout těmto mladým dospělým co nejvíce prostoru k realizaci jejich projektů, neboť vše nasvědčuje tomu, že mají veliký potenciál nést ovoce.

3) Na úrovni jednotlivých náboženských obcí téměř neomezeně, samozřejmě záleží na místním duchovním a bohužel už ne tolik na místní radě starších. Já mám třeba velkou radost z projektu UPDATE nebo třeba teď z chystané akce „Zacheus“ v Hradci Králové a asi bych mohl mluvit o dalších aktivitách, o kterých ale bohužel nevím, neboť probíhají na úrovni sborů či maximálně diecéze, takže často jedna ruka neví a těžko se dozvídá, co případně dělá ta druhá.

Co se týká zapojení mladých lidí do dění v církvi, tak myslím, že spíše stojí na periférii dění. Naše církve je po své organizační stránce dost pevnou a neměnnou se strukturou, která spíše neochotně než ochotně připouští do sebe sama cokoli cizího, tj. nového, potažmo mladého.

4) Rozhodně ano, ale myslím, že je to mimo její možnosti. Určitě by církvi prospělo, kdyby zapracovala na svém vizuálu na internetu; co diecéze, to zcela vlastní „styl“ stránek. Třeba naše hlavní stránka mě sice svým vizuálem vrací do doby mého dětství, avšak tutíž sentimentální většinou nesdílejí moji vrstevníci, pro které mohou být internetové stránky církve prvním a často taktéž posledním „osobním“ kontaktem těchto lidí s naší církvi. Osobně mě

fascinují webové stránky náboženské společnosti svědkové Jehovovi, kteří ještě před nedávnou dobou považovali internet za Satanův nástroj, od nějž se každý řádný věřící musí držet dál, avšak dnes jsou tyto stránky skutečným a efektivním nástrojem misie. Na druhou stranu je tu nejen onen zmiňovaný projekt UPDATE, ale třeba

i zpřístupnění melodií všech písní našeho zpěvníku od Petra Vaculoviče, což je zejména mezi našimi bohoslovci vřele vítanou pomůckou.

5) Ano, a stále se účastním, jedná se o víkend plný pozhřebání, během něhož zakouším smysluplnost života v církevním společenství. V době před pandemií se naše mládež scházela navíc na

setkáních menšího formátu, jež neslo označení „Na půl cesty“, myšleno na půl cesty k dalšímu setkání mládeže; doufám, že se nám na tuto tradici podaří i nyní plynule navázat. Ostatně na základě jednoho z těchto setkání jsem se rozhodl pro vstup do naší církve.

Dominik Dostál

Mladí vpřed

Již od ‚útlého‘ mládí jsem zažíval církev jako společenství především starých lidí. Bral jsem to jako fakt. Teprve později jsem slyšel povzdechy nad tím, co nám všechno ti komunisti udělali, upřímný bolestný stesk po tom, jak nás v církvi kdysi bylo hodně, včetně mladých, jak byly kostely plné, jak se pořádaly velké poutě, kolik bylo letních táborů a vyučování ve školách...

Ke starým lidem v kostele jsem měl úctu možná přirozeně, možná proto, že o nich bylo mluveno s úctou mými rodiči. Zažil jsem i faráře, který staré zlehčoval, ale pro mne tím zlehčil spíš sám sebe.

Je otázkou, do jaké míry se o nás mladší ti starší v kostele zajímali. Byli rádi, že tam jsme, to bylo zřetelné. A samozřejmě je i otázkou, nakolik jsme se zajímali my mladší o ty starší.

Té naší mladistvé křesťanské opuštěnosti uprostřed starších a ateistické společnosti si byli duchovní vědomi a snažili se nás trochu dát dohromady: společnou mládeží pro více náboženských obcí, společnými tábory letními i zimními. To bylo dobré. Za týden jsme se sblížili, až nám bylo při odjezdu z tábora do pláče. Byly to lekce nejen duchovní. A myslím, že všichni z těch, kdo ještě žijí, si budou docela dost pamatovat... Nicméně většina z těch, kdo se o nás tehdy starali, již tyto řádky číst nebude, leda že by Český zápas odebrali v nebi. Patří jim dík. V dobách, kdy všichni říkali, jak se nic nemůže, oni dělali...

Z dětství do dospělosti se člověk zřejmě dostává kritikou. Kritikou, jak to ti starší dělají všechno špatně. Tu práci za tím, ty hodiny práce a složitá rozhodování na základě rozmanitých životních zkušeností, člověk v tomto věku vidět nechce, vlastně ani nemá srovnání, představuje si ve své fantazii, jak by dělal to či ono. Jako mládež jsme měli odstup od „náboženského provozu“. V dobrém i ve zlém.

A tak jsme kriticky vnímali asi kdeco. Zastaralé interiéry církevních budov, které nás křesťany vrhaly kamsi do minulosti. Samozřejmě to bylo i nespravedlivé, neměli jsme představu, kolik by stálo, aby kostel vypadal podle našich představ. Vnímali jsme, co nám schází, ale nekladli jsme si otázku financí a reálných sil, natož kolik bychom byli ochotni sami přispět. Vnímali jsme například zastaralost hudebních nástrojů, onen podivný flašinetářský zvuk harmonií. Jakou úlevou bylo slyšet písně hrané na kytaru při táborových setkáních.

A čím jsme byli starší, tím víc jsme vnímali poníženost, ke které nás společnost nutila, a toužili jsme po statečném od-

poru a po vzoru o něco starších jsme brblali na ty, kteří podle všeho byli stateční méně. Za zády jsme je odsuzovali a mysleli jsme si, že nám by se něco podobného nestalo. Je ovšem otázkou, co jsme kromě té šeptandy udělali sami statečného. Ale ano, nějak jsme se snažili, alespoň symbolicky, nějakou tou krylovkou a cítili jsme se jako hrdinové...

Měli jsme jako mladí určitý odstup v tom smyslu, že pro nás byly některé věci méně samozřejmé. Měli jsme méně toho, čemu se říká odborně provozní slepota (případně profesionální slepota). Ta vychází z dlouhodobé rutiny posuzování vnitřních činností. Jedním z řešení, jak na provozní slepotu, je získání zpětné vazby někoho zvenčí. A my jsme trochu přicházeli „zvenčí“.

Ano, byli jsme kritičtí, ale je také možné, že každému z nás vlastně vadilo něco jiného, jednomu vytahování vlájek, druhému smrtelně vážná atmosféra bohoslužby, třetímu apolitičnost kázání, čtvrtému kostel, který vypadá jak vodárna.

Nespokojení drží pospolu, dokud nemají šanci prosazovat, co chtějí, pak se často ukáže rozmanitost vizí, východisek, motivů...

Kritičnost, ať už oprávněná či nikoli, vyvolává v každém společenství napětí. Mohla by být i vítaná, kdyby se s ní dobře zacházelo. Bohužel se ovšem kritičnost manifestuje spíše tím zbabělým způsobem, jakým je postranní brblání a pomlouvání, což je velmi destruktivní. Z rozmanitých důvodů máme tedy ve všech církvích nějaká ta napětí mezi staršími a mladšími. Ta berou na sebe různou podobu. Někdy paradoxně opačnou. Buď se jeví ti staří mladým málo pravověrní nebo naopak ti mladí starým. Buď se jeví ti staří mladým neschopní akce nebo naopak ti mladí starým. Tak by se dalo pokračovat.

Obecně řečeno touží mladší generace po změnách a starší generace po změnách netouží. A tak by se jevílo, že mladší budou inklinovat k progresivismu a starší ke konzervativismu. Zhruba to tak i funguje, ale mám zkušenost i překvapivě opačnou, kdy starší křesťané podporovali homosexuální sňatky v kostele a mladí se proti takové myšlence velmi pohoršeně bouřili.

Co je progresivní a co konzervativní, může být také velmi zamotané. Vždyť nějaký nový prvek v kostele či bohoslužbě může být změnou, ale změnou navracející se do minulosti, návratem, a nikoli pokrokem.

Myslím, že potřebujeme znovu a znovu mladý pohled, kritické pohledy mladých, kteří nás upozorní na to, že něco je dnes pasé, že svět je někde jinde. Ale přes veskerou naši lásku k modernitě je třeba hájit i to, že ne vše nové je automaticky lepší, že úcta k historii a tradici patří k našim hodnotám, které chceme hájit, aby dějinná paměť nebyla zničena ve prospěch nových omylů a nových totalit. A i k tomu potřebujeme pohled těch starších, kteří pamatují své příběhy i příběhy druhých, nejen učebnice dějepisu.

Prál bych své církvi nejen, aby v ní bylo více mladých lidí, ale aby byla mladá duchem, tedy schopná nových nápadů, nového nadšení, nového poctivého hledání, nezarezlá ve svých šroubech.

Prál bych jí, aby v ní mladí fungovali ne jako ti, kteří se jí straní, ale jako ti, kteří přispívají k rozproudění nehybných vod, k rozvátí větru, který rozdmýchává doutnající oharky.

Tomáš Novák

Příběhy světla

Zveme vás na Benefici pro Český červený kříž - Oblastní spolek Liberec, která se uskuteční 23. května v 17 hodin v Severočeském muzeu - Masarykova tř. 11, Liberec. Na programu je hudebně-literární kompozice „PŘÍBĚHY SVĚTLA“. Autor scénáře a režie: Stanislav Kubín. Účinkují členové Naivního divadla v Liberci. Bližší informace naleznete na webových stránkách církve v rubrice „pozvánky“. **red**

[Olomoucká diecéze CČSH prodlužuje vyhledávací řízení na funkci diecézní/-ho tajemníka/-ce v úvazku 1,0.](#)

Požadavky:

- zakotvenost v CČSH
- kladný vztah k administrativě
- pečlivost, komunikativnost,
- dokončené min. SŠ vzdělání s maturitou, trestní bezúhonnost doložená výpisem z rejstříku trestů
- dobrá uživatelská znalost práce na počítači, řidičský průkaz skupiny B výhodou (není podmínkou)

Výše mzdy se řídí církevními předpisy. Předpokládaný termín nástupu je 1. 7. 2022.

Více informací na tel.: 731 210 814 nebo e-mail: tomas.chytil@ccsh.cz.

Nabídky se životopisem zasílejte nejpozději do 31.5.2022 prostřednictvím e-mailové adresy dieceze.olomouc@ccsh.cz nebo poštou na: Olomoucká diecéze Církve československé husitské, Žilinská 113/5, 779 00 Olomouc.

100 let NO v Kroměříži

Srdečně zveme 8. května na oslavu 100. výročí NO v Kroměříži.

Z programu:

10 h - Slavnostní bohoslužba:

br. farář Mgr. Lubomír Pliška

11,45 h - Komentovaná prohlídka výstavy k 100. výročí NO:

Mgr. Marcel Sladkowski

15 h - Koncert studentů Gymnázia Otrokovice **red**

Týdeník Církve československé husitské.
Vydává: Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6.
Vedoucí redaktorka: ThDr. Klára Břeňová,
redaktoři: Mgr. Josefina Hudcová,
Mgr. Ervín Kukuczka, Milan Udržal, grafik.
Šéfredaktorka Cesty: Mgr. Jana Krajčířiková.
Tel. redakce: 220 398 107;
e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz,
tisk: Grafotechna plus.
Distribuce a reklamace: ADLEX, spol. s r. o.,
Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků.
Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová,
tel.: 220 398 117,
e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz

HUSITSKÝ FESTIVAL PRO MLÁDEŽ

Církev československá husitská

9.7.2022

Hlas už sílí...
H U S
U D B A M Ě N Í L O V O

NÁBOŽENSKÁ OBEC CČSH

ŘEVNICE

společenství, kapely, tanec, zpěv, tvoření, hry, debaty, jídlo, pití,
přespávačka, kamarádi, táborák.....

UP_DATE